

Ma niczo, hacz jeno na jich Swjatosz, kotraz pola nich we tem wobstoji, so su Sakon po Buchstabi Hlyscheli. A, so bych tych swjatych tego Zamia, tych Michow a Popow, (ja pak wot tych najhepschich reczu) tessch spomni, da mjenja woni, so su wschitko dokonjali, dyz su Kemski pobyli, woprowali, swjewali, a druhe Wjezy cini, wot jich Lita aby Dzebatka pak nochzedia Serneško Rudym dacz. To su sweci, kiž maju stwerduene Butroby, kajz Penki a Ramenje, haj to su czertowszy Sweczi, kotsi myslja, so je Boh ton Knes jim wschitko winosty, a so woni nikomu niczo winosty njesu.

Wschecziwo tajkich Swjatych je to Pschiruname tudy. Pschetož ton Knes ma tessch tajkeho hordeho swjateho, jeneho Pismawuczeneho, pschi hebi, kotry so se swojej Fromnoszy kwalesche, a temu Knesej Ehy porurowalche, a chzysche hepschi Buczer bydz, dyli won. Pschetož, dokelz ton Knes swoje Prjedowame tak wokozy kwalesche, a djasche: Sbožni su te Wozci, kotsi widza, schtož wy widzicze, pschetož ja praju wam, so welje Prophetow a Bralow su chzyl widzicž, schtož wy widzicze, a njesu je widzili, a styschecž, schtož wy styschicze, a njesu je styscheli. To so temu Pismawuczenemu mesda bydz; Myslesche hej tehodla pschi hebi tak: Schak mamy Mossakowu Sakon, ton lasnemu, wuczimy a Hlyschimy; da schak ton Jezus niczo hepsche, a niczo wosche, nebudze moz prjedowacz, dyli

Mossak. Won tehodla prascha a praji; Myschtere, schto dyrbu czinicž, so bych sbožny byl? Jako by chzyl rez; Ty schak me niczo hepsche nawucit; nebudiesch, hacz me Mossak nawucit je. Može bydz, so su czi sbožni, kotsi tebe Hlyscha; da hej ja tolla nedam wuresczecž, so bych czi, kiž Mossakowu Sakon Hlyscha, tessch sbožni nebyli. Ty jemu tehodla Nepraudu czinisch. Ty mot sa lubo wsacz, dy by jeno tajki Buczer byl, kajz Mossak hepsche. So pak Mossaka zlyhe sacž; Hnesch a jeho sa nedostojneho Prjedarja dzerisch, kiž by ton prawy Pucz s Sbožnoszi pokasacz nemot, a chzesch hepschi Prjedar bydz, to me merse.

Tajku Butrobu a tajke Mysle srosemi ton Knes smolom jara derje, neswotmowu jemu tehodla na jeho Praschenje, ale czaka tak doho, hacz so ton Pismawuczeny se swojej Reczu sam popanje, a na posletku sam sposnacž dyrbi, so psches Mossakowu Sakon ja dyn Eglowek tu Sbožnosz nima. Predy pak, hacz jeho ton Knes ktajkim Posnaczu pschineše, praschesche won jeho, a djasche: Kak steji pisane we Sakonju? Kak lasujesch? Ton Pismawuczeny he smolom hottowu, a djasche: Ty dyrbisch Boha twojeho Knesa lubowacz ic, a twoz jeho Blisheho jako sam so. Pomysli wschi hebi, so je to Jadro a to Wopschijeczje wschitkich Bucibow, pschecziwo kotremuž niczo niczo hepsche mewe. A wono je tessch wjerno, Mossak nemože niczo wosche, a hepsche, wuczicž.

(Do) 2

Me